

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Inhoudsopgave

- I. Algemeen**
- II. Privacy**
- III. Stappenplan bij signalen huiselijk geweld en kindermishandeling**
- IV. Meldnormen**
- V. Uitwerking meldnormen in vijf afwegingsvragen**
- VI. Melding Veilig Thuis**

Bijlagen

- Bijlage 1: Definities en voorbeelden van acute en structurele onveiligheid**
- Bijlage 2: Signalenlijst van huiselijk geweld en kindermishandeling**
- Bijlage 3: Vereisten voor goede hulp**

Onze Stichting is in 1922 opgericht en kent een lange historie en traditie. Bij Carmel staat de zorg voor de mens centraal: “Ieder mens, heel de mens en alle mensen”. We willen dat iedere leerling veilig kan opgroeien en leren, en dat professionals en ouders samen signalen van onveiligheid tijdig herkennen en aanpakken.

Omdat de impact van een Veilig Thuis (VT)-melding voor ouders/verzorgers, leerling en medewerkers groot is, hecht Carmel aan een zorgvuldige procedure, deskundigheid op het gebied van de meldcode en een goede nazorg voor betrokkenen als dat nodig is.

Dit protocol beschrijft de positie en rol van de aandachtsfunctionaris, wat medewerkers doen bij zorgen over huiselijk geweld of kindermishandeling, hoe we zorgvuldig werken met privacy, en wat leerlingen en ouders mogen verwachten. Elke Carmelschool heeft een eigen ondersteuningsstructuur met een beschreven ondersteuningsroute¹.

De ondersteuningsstructuur op Carmelscholen kent verschillende functionarissen die achtereenvolgens (en soms tegelijkertijd) actief zijn wanneer de problematiek van leerlingen gezien zwaarte en complexiteit daarom vraagt. Een deel van de leerlingen voor wie een VT-melding wordt gedaan is al in beeld in het ondersteuningsteam.

Daar waar leerlingen nog niet in beeld zijn, maar medewerkers signalen opvangen die vermoedens oproepen van huiselijk geweld of kindermishandeling is de aandachtsfunctionaris of het ondersteuningsteam het eerste aanspreekpunt.

Aandachtsfunctionarissen hebben een ondersteunende en sturende rol in het doorlopen van het stappenplan en het afwegingskader.

Onderstaande meldcode moet gezien worden binnen de kaders van

- Het Besluit verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling
- De Algemene verordening gegevensbescherming
- Het privacyreglement van Stichting Carmelcollege

Dit protocol is leidend voor alle Carmelscholen.

Binnen Stichting Carmelcollege geldt onderstaande Meldcode Huiselijk geweld en Kindermishandeling:

I. Algemeen

1. De eindverantwoordelijk schoolleider/rector/gemandateerde wijst een of meerdere functionarissen (hierna: aandachtsfunctionaris) aan die verantwoordelijk is/zijn voor een goede hantering van het stappenplan en het afwegingskader.
 - 1.1 Elke school heeft één of meerdere aandachtsfunctionarissen die betrokken zijn bij het doorlopen van de vijf stappen van het afwegingskader.
 - 1.2 De eindverantwoordelijk schoolleider zorgt ervoor dat aandachtsfunctionaris(sen) geschoold en gecertificeerd is/zijn in het hanteren van de meldcode.
 - 1.3 De beslissing om een melding te doen ligt bij de aandachtsfunctionaris. Deze beslist echter nooit alleen. Er vindt altijd overleg plaats met een andere deskundige (zoals het ondersteuningsteam of een andere aandachtsfunctionaris van de school) in de organisatie en Veilig Thuis.

¹ De ondersteuningsroute is een document waarin afspraken staan wanneer en door wie de ondersteuners van een ondersteuningsteam (denk aan ondersteuningscoördinator, orthopedagoog, leerlingbegeleider) worden ingeschakeld. Elke school heeft eigen afspraken en samenstelling van een ondersteuningsteam.

- 1.4 De eindverantwoordelijk schoolleider/rector of gemandateerde schoolleider wordt geïnformeerd over een gedane melding.
 - 1.5 De aandachtsfunctionaris of een collega van het ondersteuningsteam is de persoon die de melding doet eventueel samen met een tweede persoon (bijvoorbeeld een schoolleider, betrokken mentor, een tweede aandachtsfunctionaris of collega van het ondersteuningsteam).
 - 1.6 Bij sterke vermoedens van een onveilige situatie voor de melder kan de schoolleider besluiten om zelf de melding te doen.
2. Eisen aan en de rol van de aandachtsfunctionaris
- 2.1 De aandachtsfunctionaris is geschoold in de meldcode door een geaccrediteerde opleider² en is daarmee gecertificeerd.
 - 2.2 De schoolleiding zorgt ervoor dat de aandachtsfunctionaris gecertificeerd blijft via de verplichte tweejaarlijkse nascholing van de opleider.
 - 2.3 Taken van de aandachtsfunctionaris:
We sluiten ons aan bij de functieomschrijving vanuit het LVAK³:
'De aandachtsfunctionaris draagt zorg voor:
 - Het ondersteunen van collega's die een vermoeden hebben van kindermishandeling en/of huiselijk geweld. Collega's kunnen met aandachtsfunctionarissen de vermoedens bespreken, samen signalen in kaart brengen en bespreken of en welke vervolgstappen er nodig zijn.
 - Het adviseren, informeren en begeleiden van schoolleiding, leidinggevend en andere collega's die verantwoordelijk zijn voor de aansturing binnen de locatie in de kennis van de meldcode en de implementatie hiervan.'
 - Bekendheid van de meldcode in de school en de signaleringsfunctie van alle collega's.
3. Carmel draagt zorg voor deskundigheidsbevordering via jaarlijks terugkerende carmelbrede studiemiddagen/ochtenden voor de aandachtsfunctionarissen.

II Privacy

1. Alle (persoons) gegevens die vanwege de meldcode worden verwerkt, zijn alleen inzichtelijk voor de direct bij de melding betrokken functionarissen.
2. Alle persoonsgegevens worden alleen opgeslagen op de daartoe geëigende plek in het leerlinginformatiesysteem, waarbij alleen de direct betrokkenen rechten hebben om deze gegevens in te zien.

III Stappenplan bij signalen huiselijk geweld en kindermishandeling

Elke medewerker kan signalen⁴ opvangen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling. De medewerker die signalen opvangt, meldt dit bij de door de school aangewezen aandachtsfunctionaris, een collega van het ondersteuningsteam of leerlingcoördinator⁵. De medewerker doet zelf geen melding bij Veilig Thuis.

² Voor trainingen kun je terecht bij geaccrediteerde opleidingen via het LVAK of via Hobéon SKO.

³ Opleiders voor aandachtsfunctionarissen maken onderscheid in een directe (werken aan in de uitvoering) en indirecte aandachtsfunctionaris (werken aan beleid) als er vanwege de grootte van de organisatie meerdere aandachtsfunctionarissen werkzaam zijn.

⁴ Zie bijlage 2: Signalenlijst van huiselijk geweld en kindermishandeling

⁵ Wie de eerst aangesproken persoon is zal per school verschillen.

Het stappenplan en de procedure uit deze meldcode, zoals hieronder is weergegeven, wordt doorlopen.

Soms hebben ouders en school een conflict over passend of inclusief onderwijs, waardoor een leerling niet naar school gaat. Als er geen andere zorgen zijn, is een melding bij Veilig Thuis niet de juiste stap. Voor een brochure hierover gericht op ouders zie:

[Veilig Thuis-meldingen en passend onderwijs - Informatie voor ouders](#)

Stap 1 In kaart brengen van signalen

Signalen kunnen door alle medewerkers worden opgepikt. Het signaleren van belemmeringen in de ontwikkeling van leerlingen vormt een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van de leraren en mentoren. Vaak zijn er door hen al oudergesprekken gevoerd en staat informatie al in het leerlingdossier. Indien er vanuit de ondersteuningsvraag vermoedens zijn van huiselijk geweld of kindermishandeling⁶, dan wordt de aandachtsfunctionaris of een collega van het ondersteuningsteam betrokken.

De melder⁶ brengt de signalen die een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling bevestigen of ontkrachten in kaart en legt waar nog nodig deze schriftelijk vast in het leerlinginformatiesysteem. De melder legt ook de contacten over de signalen vast, alsmede de stappen die worden gezet en de besluiten die worden genomen. De aandachtsfunctionaris ondersteunt de melder in het proces van het doorlopen van de stappen en het afwegingskader.

Een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling van een leerling die kind is van een collega, wordt op dezelfde manier behandeld als van andere ouders. Het is wenselijk om dan een aandachtsfunctionaris van een andere locatie te betrekken als dat mogelijk is.

De signalen worden zo feitelijk mogelijk beschreven. Bij het vastleggen van aannames of veronderstellingen wordt uitdrukkelijk gemeld dat het gaat om een aanname of veronderstelling. Indien de aanname of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht, wordt er een vervolg aantekening gemaakt. Vermeld bronnen als er informatie van derden wordt vastgelegd. Leg diagnoses alleen vast als ze zijn gesteld door een bevoegde beroepskracht.

Stap 2 Collegiale consultatie / consultatie Veilig Thuis

De melder bespreekt de signalen met een aandachtsfunctionaris of een collega van het ondersteuningsteam. Zo nodig kan ook advies aan Veilig Thuis gevraagd worden, waarbij de leerling anoniem kan blijven. Samen wordt vastgesteld wie stap 3 uitvoert.

Stap 3 Gesprek met leerling/ouders

Het doel van het gesprek is de signalen met de leerling en/of ouders te bespreken. Een aandachtsfunctionaris of een collega van het ondersteuningsteam kan ondersteunen bij het voorbereiden of het voeren van het gesprek met de leerling/ouders. Ook kan Veilig Thuis geraadpleegd worden.

Tijdens het gesprek wordt/worden

1. de leerling/ouders het doel van het gesprek uitgelegd;
2. de feiten die zijn vastgesteld en de waarnemingen die zijn gedaan besproken;
3. de leerling/ouders uitgenodigd hier een reactie op te geven;

⁶ De melder kan naast de aandachtsfunctionaris ook iemand anders zijn zoals bijvoorbeeld een collega van het ondersteuningsteam. Afhankelijk van de afspraken in een school. Wel is altijd de aandachtsfunctionaris betrokken in het doorlopen van de stappen van de meldcode.

4. na deze reactie zo nodig en zo mogelijk een interpretatie van hetgeen is gezien, gehoord en waargenomen gegeven.

Het doen van een melding zonder dat de signalen zijn besproken met de ouders en/of de leerling is alleen mogelijk als:

- de veiligheid van de leerling, die van jezelf of die van een ander in het geding is;
- je goede reden hebt om te veronderstellen dat de leerling en/of ouders anders het contact met de melder/de school zullen verbreken.
- Veilig Thuis is geconsulteerd en adviseert om wel een melding te doen.

Stap 4 Afweging aard en ernst van de kindermishandeling

De melder weegt op basis van de signalen, van het ingewonnen advies en van het gesprek met de ouders/leerling het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling af.

Stap 5 Beslissen

Is melden noodzakelijk? Zie ook hierna IV Meldnormen en V Uitwerking meldnormen in vijf afwegingsvragen

1. Melden is noodzakelijk als er sprake is van:
 - Acute onveiligheid
 - Structurele onveiligheid
2. Is hulpverlening of organiseren (ook) mogelijk?

Hulpverlening is mogelijk als⁷:

- De professional in staat is om effectieve/passende hulp te bieden of te organiseren
- De betrokkenen meewerken aan de geboden of georganiseerde hulp
- De hulp leidt tot duurzame veiligheid

Indien hulp op basis van één van deze punten niet mogelijk is, is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk.

IV Meldnormen

Het doen van een melding bij Veilig Thuis bij een vermoeden van (dreiging) van huiselijk geweld of kindermishandeling is een professionele norm en als zodanig noodzakelijk:

Meldnorm 1: In ALLE gevallen van (vermoedens van) acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid.

Meldnorm 2: In alle ANDERE gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

⁷ Zie bijlage 3: Vereisten voor goede hulp

Meldnorm 3: Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

V Uitwerking meldnormen in vijf afwegingsvragen

De meldnormen zijn vertaald in vijf afwegingsvragen:

1.	Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling? Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier Ja: Ga verder met afweging 2
2.	Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode in dat er sprake is van (een vermoeden van) acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid? Nee: Ga verder met afweging 3 Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.
3.	Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen. Nee: Melden bij Veilig Thuis Ja: Ga verder met afweging 4
4.	Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten? Ofwel: Ben ik in staat de hulp in samenwerking met de betrokkenen te bieden of organiseren? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen. Nee: Melden bij Veilig Thuis Ja: Hulp bieden of organiseren, Bespreek af wie welke rol heeft en benoem Een casemanager. Ga verder met afweging 5.
5.	Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot duurzame veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen. Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp afsluiten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.

VI Procedure Melding Veilig Thuis

Gesprek met leerling en/of ouders.

De melder zoekt, voordat hij een melding doet bij Veilig Thuis, contact met de leerling en/of de ouders van de leerling. De melder geeft aan dat hij een melding wil doen, wat dat betekent voor de leerling en/of ouders en met welk doel die melding wordt gedaan.

Van dit contact kan worden afgezien als de melder concrete aanwijzingen heeft dat door het voeren van het gesprek de veiligheid van de leerling of van een van de betrokkenen in het geding

zou kunnen komen. Ook kan hiervan af worden gezien als de melder goede redenen heeft om aan te nemen dat de leerling de contacten zal verbreken, waardoor hij uit het zicht raakt (zie ook stap 3 van de meldcode) of als Veilig Thuis anders adviseert.

Melding op naam of anoniem

Het uitgangspunt is dat de melding bij Veilig Thuis op naam wordt gedaan.

In sommige gevallen heeft de melder op grond van wettelijke regels het recht om anoniem te blijven ten opzichte van het gezin. Dit is het geval wanneer de bekendmaking van de identiteit:

- een bedreiging vormt of kan vormen voor het kind of voor andere (minderjarige) kinderen in het gezin.
- een bedreiging vormt of kan vormen voor de melder zelf of voor andere medewerkers.
- de vertrouwensrelatie met het gezin verstoort of kan verstoren.

Bij een melding op naam is het raadzaam om bij Veilig Thuis na te vragen welke informatie zij doorspelen aan het gezin. Wordt de melding één op één, door middel van bijvoorbeeld een afschrift, doorgespeeld aan het gezin of wordt enkel de naam en kort het onderwerp van de melding weergegeven? Dit is relevant omdat de melding direct, zonder toelichting, bij de ouders terecht kan komen. In dat geval is het van belang om op voorhand rekening te houden met de formulering van de melding bij Veilig Thuis.

Op basis van deze informatie kan een afweging gemaakt worden door wie en op welke manier melding wordt gedaan bij Veilig Thuis.

Bijlage 1: Definities en voorbeelden van acute en structurele onveiligheid

ACUTE ONVEILIGHEID	
Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen van medicijnen.
Voorbeelden	- Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft - (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe - Poging tot verwurging - Wapengebruik - Geweld tijdens de zwangerschap - (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar - Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking) - Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel - Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt - Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn - Acut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen voor in afhankelijkheid verkerende personen, vanwege suïcidepoging, automutilatie, acut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs - Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

STRUCTURELE ONVEILIGHEID	
Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (plegerschap en slachtofferschap) in de toekomst.
Voorbeelden	Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt

	bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. Vergelijkbare situaties met kwetsbare ouderen en een mantelzorger. Escalerende vormen van stalking in partnerrelaties.
DISCLOSURE	
Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex)partnerstalking, huwelijksdwang, eengerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.

Bijlage 2: Signalenlijst van huiselijk geweld en kindermishandeling

Deze lijst geeft een overzicht van signalen van kindermishandeling bij kinderen in de leeftijd van 12 - 18 jaar. De signalenlijst is een hulpmiddel om een vermoeden van kindermishandeling te onderbouwen, niet om kindermishandeling te 'bewijzen'. Vrijwel alle genoemde signalen kunnen namelijk een andere oorzaak hebben. Hoe meer van de genoemde signalen het kind uitzendt, hoe groter de kans dat er sprake is van kindermishandeling. Maar er zijn ook kinderen waaraan niet of nauwelijks valt op te merken dat ze worden mishandeld.

De signalen:

Lichamelijk welzijn:

- blauwe plekken, brandwonden, botbreuken, snij-, krab- en bijtwonden
- te dik
- slecht onderhouden gebit
- regelmatig buikpijn, hoofdpijn of flauwvallen
- kind stinkt, heeft regelmatig smerige kleren aan
- oververmoeid
- vaak ziek
- ziektes herstellen slecht
- kind is hongerig
- eetstoornissen
- achterblijvende motoriek

Gedrag van het kind:

- timide, depressief
- weinig spontaan
- passief, lusteloos, weinig interesse in spel
- apathisch, toont geen gevoelens of pijn
- in zichzelf gekeerd, leeft in fantasiewereld
- labiel
- erg nerveus
- hyperactief
- negatief zelfbeeld, weinig zelfvertrouwen, faalangst
- negatief lichaamsbeeld
- agressief, vernielzucht
- overmatige masturbatie

Tegenover andere kinderen:

- agressief
- speelt weinig met andere kinderen
- vluchtige vriendschappen
- wantrouwend
- niet geliefd bij andere kinderen

Tegenover ouders:

- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- gedraagt zich in bijzijn van ouders anders dan zonder ouders
- agressief

Tegenover andere volwassenen:

- angst om zich uit te kleden
- angst voor lichamelijk onderzoek
- verstijft bij lichamelijk contact
- angstig, schrikachtig, waakzaam
- meegaand, volgzaam
- agressief overdreven aanhankelijk
- wantrouwend
- vermijdt oogcontact

Overig:

- plotselinge gedragsverandering
- gedraagt zich niet naar zijn leeftijd
- slechte leerprestaties
- rondhangen na school
- taal- en spraakstoornissen
- alcohol- of drugsmisbruik
- weglopen
- crimineel gedrag

Gedrag van de ouder:

- onverschillig over het welzijn van het kind
- laat zich regelmatig negatief uit over het kind
- troost het kind niet
- geeft aan het niet meer aan te kunnen
- is verslaafd
- is ernstig (psychisch) ziek
- kleedt het kind te warm of te koud aan
- zegt regelmatig afspraken af
- houdt het kind vaak thuis van school
- heeft irreële verwachtingen van het kind
- zet het kind onder druk om te presteren

Gezinssituatie:

- samengaan van stressvolle omstandigheden, zoals slechte huisvesting, financiële problemen en relatieproblemen
- sociaal isolement
- alleenstaande ouder
- partnermishandeling
- gezin verhuist regelmatig
- slechte algehele hygiëne

Signalen specifiek voor seksueel misbruik:**Lichamelijk welzijn:**

- verwondingen aan geslachtsorganen
- vaginale infecties en afscheiding jeuk bij vagina of anus
- pijn in bovenbenen
- pijn bij lopen of zitten
- problemen bij plassen urineweginfecties
- seksueel overdraagbare aandoeningen
- (angst voor) zwangerschap

Gedrag van het kind:

- drukt benen tegen elkaar bij lopen
- afkeer van lichamelijk contact
- maakt afwezige indruk bij lichamelijk onderzoek
- extreem seksueel gekleurd gedrag en taalgebruik
- veel wisselende seksuele contacten met leeftijdgenoten
- zoekt seksuele toenadering tot volwassenen
- prostitutie

Bijlage 3: Vereisten voor goede hulp

De vereisten voor goede hulp zijn:

- Er is voldoende zicht op (on)veiligheid in het heden;
 - Er is voldoende zicht op onveilige gebeurtenissen in het verleden (waaronder eerdere meldingen);
 - Alle betrokken beroepskrachten hebben de focus op het stoppen van geweld en een (duurzaam) herstel van de veiligheid;
 - Hulp is gericht op het versterken van de veerkracht en het herstel van de schade die is veroorzaakt door (de dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling bij de betrokkene(n);
 - Er is sprake van een gezamenlijke analyse en plan met doelen en evaluatiemomenten van de beroepskrachten. Dit plan is op maat gemaakt met alle betrokkenen binnen het gezin of huishouden;
 - Als meerdere beroepskrachten betrokken zijn, zijn er afspraken over samenwerking en casusregie op de veiligheid (en multidisciplinaire) hulpverlening.
-